

Titul, meno a priezvisko: Ing. Peter ŠVEC, P.S.C., RCDS
E-mail: petersvec@hotmail.com;
Štátna príslušnosť: Slovenská
Dátum narodenia: 21. Apríl 1961, POPRAD, SLOVENSKO
Stav: ženatý, 1 dospelý syn

V súčasnosti pôsobí ako kapitán a inšpektor linkových preskúšaní Boeingu 737 v nízkonákladových aerolíniách. Je iniciátorom a signatárom dokumentu „Nitrianska deklarácia“, ten je zároveň vyjadrením jeho programového nazerania na reality.

Je známy ako nezávislý bezpečnostno-vojenský analytik, ako aj expert na letovú bezpečnosť. Je majiteľom spoločnosti Winx Aviation Consulting, s.r.o. ktorá sa venuje konzultačným činnostiam v letectve, bezpečnosti letovej prevádzky ale aj v obrane a bezpečnosti, aj spolujaziteľom projektovej firmy „Winx Airlines, s.r.o.“

Na konci februára 2019 mal v zápisníku letov zapísaných viac ako 15 500 letových hodín, z toho viac ako 14 500 vo funkcii kapitána dopravných lietadiel. Viac ako dvadsať rokov bol inštruktorom na dopravných lietadlách.

Vo svojom bohatom leteckom živote lietal na jednomotorových lietadlách Z-126, Z-43, Z-42 a Z-142, ako aj na cvičnom prúdovom lietadle L-29. Ako letovod slovenského vojenského „Display Tímu“ vykonal niekoľko preletov na lietadle Mig-29, vrátane 2 rekordov v dĺžke preletu. Ďalej lietal na vojenských dvojmotorových dopravných lietadlách Il-14, L-410, An-24 a An-26, ale aj na štvormotorovom nákladnom lietadle An-12 a trojmotorovom prúdovom lietadle Jak-40.

Posledných 15 rokov lieta v civilnej leteckej doprave, kde začínal na lietadle Boeing 757 a dnes je skúseným kapitánom lietadiel Boeing 737, na ktorom má skúsenosti s piatimi verziami tohto typu. Doteraz pôsobil v niekoľkých civilných leteckých spoločnostiach. Roky bol display pilot na lietadlách L-410 a An-12, aj ako zalietavací pilot.

V civilnom letectve má dlhoročné manažérske skúsenosti a úspechy vo funkcii letového riaditeľa, vedúceho výcviku posádok a manažéra bezpečnosti letov. Je uznávaným expertom na vykonávanie výsadek z lietadiel a problematiku pozná nielen z pohľadu pilota, ale aj z pohľadu výsadkára (vykonal viac ako 120 zoskokov padákom).

V súčasnosti pôsobí neďaleko Londýna, ale dochádza domov na Slovensko, je úprimným fanúšikom Brexitu. V minulosti absolvoval dlhšie turnusy v Poľsku, v Rumunsku a vo Francúzsku, kratšie asi v 20-tke krajín Európy. Absolvoval tiež študijné cesty v Singapure, v Austrálii, na Novom Zélande, v niekoľkých krajinách západnej Európy, ako aj vo Virgínii a Indiane v USA.

V ozbrojených silách pôsobil od roku 1980 do 2004 s prerušením počas obdobia, kedy bol zvolený za poslanca Snemovne ľudu Federálneho zhromaždenia ČaSFR ako nezávislý poslanec na kandidátke SNS, kde bol členom Branno-bezpečnostného výboru.

Počas 23-ročnej vojenskej kariéry po absolvovaní Vysokej vojenskej leteckej školy v Košiciach pôsobil ako vojenský dopravný pilot a postupne prešiel celou škálou veliteľských a štábnych funkcií. Na taktickej úrovni bol letovodom letky pre výsadky, učiteľom lietania, veliteľom dopravného roja, ale bol aj veliteľom leteckej základne.

Na veliteľstve vzdušných síl pôsobil vo funkcii náčelníka „Oddelenia letovodskej služby a riadenia letovej prevádzky“, ako aj náčelníka „Správy vzdušného prieskumu a elektronického boja“.

Na generálnom štábe pôsobil vo funkciách náčelníka „Správy vojenského prieskumu a elektronického boja“, neskôr náčelníka „Operačného štábu - zástupcu náčelníka Generálneho štábu“, v rámci ktorých mal vo svojej podriadenosti aj 5. pluk špeciálneho určenia. V tomto období pripravoval, nasadzoval a riadil všetky mierové misie ozbrojených síl, ktoré práve v tom období dosahovali najvyšší rozsah v histórii

Ozbrojených síl SR (z hlavných treba spomenúť Východný Timor, Afganistan, Irak, Kosovo, Bosna a Hercegovina, Golanské výšiny, Eritrea a Cyprus).

Vojenskú kariéru skončil na ministerstve obrany vo funkcii Generálneho riaditeľa „Sekcie vojenského vzdelávania“, v ktorej realizoval zásadné a prelomové zmeny v zdedenom systéme vojenského vzdelávania.

Bol známym autorom a spoluautorom vojensko-strategických koncepčných dokumentov a realizátorom zásadných zmien v slovenských ozbrojených silách. Vo funkcii predsedu komisie bol hlavným autorom prvej a jedinej „Vojenskej stratégie“, členom riadiaceho tímu a spoluautorom strategického konceptu „Ozbrojené sily 2010“, aj následného „Dlhodobého plánu rozvoja ozbrojených síl“. V tomto čase presadil a stal sa rozhodujúcim spoluautorom ďalších zásadných a prelomových konceptov, medzi nimi pripravil a presadzoval nový koncept systému riadenia výcviku, nový koncept systému vyhodnocovania operačnej pripravenosti, ale aj nový koncept personálneho manažmentu v rámci ozbrojených síl. Bol tiež predsedom „Komisie MO pre koncepčný rozvoj letectva“.

Je hlavným autorom niekoľkých strategických doktrín, ktoré boli prvými doktrinálnymi dokumentmi svojho druhu v histórii Slovenska. Bol považovaný za neoficiálneho otca vojenských reforiem na začiatku nášho tisícročia. Je pochopiteľné, že jeho zásadové a novátorské prístupy boli také prelomové, že neraz spôsobili v odbornej komunite rozruch.

Pôsobil aj ako predseda redakčnej rady vojensko-odborného periodika Vojenské obzory, o ktorých obnovenie sa výraznou mierou zaslúžil. Má rozsiahle a dlhoročné skúsenosti v manažmente zmeny a v presadzovaní zmien vojenskej kultúry. Bol členom „Porady Náčelníka GŠ“ a neskôr členom „Kolégia ministra obrany“.

V období asi 30 rokov bol autorom viac ako 300 článkov a štúdií, niektoré boli publikované v zahraničí, poskytol tiež veľké množstvo publikovaných rozhovorov. Je odborníkom v teórii manažmentu zmeny, organizačných kultúr, teórie chaosu – teórie komplexnosti, ale tiež v bezpečnosti letovej prevádzky, ako aj v oblasti bezpečnostno-vojenských analýz. Slovenskej verejnosti je mediálne známy ako bezpečnostno-vojenský ale aj letecko-bezpečnostný analytik a komentátor. Niekoľko rokov bol nezávislým poradcom predsedu konzervatívnej strany.

Zmaturoval na legendárnej Strednej priemyselnej škole baníckej v B. Štiavnicí v odbore baníctvo. V roku 1984 absolvoval Vysokú vojenskú leteckú školu v Košiciach, ktorú neskôr na svojej poslednej funkcii zachránil tým, že ju transformoval na civilnú fakultu Technickej univerzity v Košiciach.

Je tiež absolventom dvoch prestížnych britských vojenských akadémií. V roku 1995 ako jediný Slovák v histórii absolvoval operačný „Veliteľský a štábny kurz pozemných síl“ v Štábnej akadémii v meste Camberley v grófstve Surrey pri Londýne, po ktorej absolvovaní mu bol priznaný uznávaný certifikát a oprávnenie uvádzať si „p.s.c.“.

V roku 1999 absolvoval najvyššie strategické vzdelanie v odbore vyšší manažment a medzinárodné štúdie na „Kráľovskej akadémii obranných štúdií“ (RCDS) v Londýne. Medzitým absolvoval dva ďalšie prípravné kurzy vo Veľkej Británii. Popritom je absolventom ročného korešpondenčného „Kursu národnej bezpečnosti“ holandského „Inštitútu pre východno-západné štúdie“ a tiež kurzu plánovania vzdušných operácií NATO, ako aj kurzu inštruktorov lietania.

Jeho hlavnými záujmami sú turistika, astronómia, astrofyzika, kozmológia, geopolitika, stratégia a analytika, ako aj skúmanie spôsobu myslenia úspešných vojvodcov. Je ženatý a má jedného dospelého syna. Popri slovenčine dobre ovláda angličtinu a stále na dostatočnej úrovni ruštinu, dohovori sa po poľsky, rozumie po chorvátsky a po česky, ovláda základy francúzštiny.